

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ, ГУМАНІСТИЧНІ, ПРАВОВІ, ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

УДК 37.014.3

АНАЛІЗ ТЕМАТИЧНИХ НАПРЯМІВ МІЖНАРОДНОЇ КАРПАТСЬКОЇ ШКОЛИ У КОНТЕКСТІ ОСВІТИ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Близнюк М. М.*, Михайленко В. П.**,

** Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка, м. Полтава, Україна*

*** Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна*

Основою сталого розвитку є економічні та екологічні інтереси суспільства, а порушення рівноваги між ними погіршує якість життя. Випускники вищої школи стикаються із необхідністю відповідати суспільному запиту, наявністю достатнього досвіду і умінь виборювати своє місце на ринку людських ресурсів. Майбутні фахівці повинні мати підтримку для набуття ключових компетенцій, необхідних для досягнення суспільством цілей сталого розвитку. Вони мають володіти базовими поняттями системи державного управління і місцевого самоврядування, опанувати навички творчого і критичного мислення, спілкування з аудиторією, подолання конфліктних ситуацій, прийняття відповідальних рішень в управлінні, вирішення проблем стратегічного планування, використання інформаційних комп'ютерних технологій і мати відповідну громадянську позицію [1].

У наявності відкрите протиріччя: освітні структури різних рівнів, покликані накопичувати, систематизувати, застосовувати освітню інформацію у всіх формах її представлення, залишилися осторонь від процесу формування й розвитку інформаційного середовища освіти. І проблема не тільки в недостатній технічній і кадровій оснащеності освітніх установ, але й психологічна й професійна готовність (а скоріше, неготовність) учасників освітнього процесу використовувати інформаційні й телекомунікаційні технології у своїй діяльності.

Карпатська школа – інноваційний проєкт, який виник в процесі обговорення прогалин у вихованні соціально свідомої молоді, спільному

баченні проблем у фаховій підготовці студентів та пошуку оптимальних шляхів для подолання проблеми.

Стратегія сталого розвитку орієнтує на розширення і подальший розвиток наскрізної екологічної освіти, комплексного підходу до вирішення глобальних та регіональних проблем. Географічні науки поєднують сучасні соціально-економічні, природоохоронні та політичні аспекти з традиційними аспектами шкільної географічної освіти. Саме тому ідея проведення тематичних зимових сесій об'єднала представників регіональної благодійної організації «Центр громадських ініціатив» міста Косова Івано-Франківської області, адміністрації Косівського ліцею імені Ігоря Пелипейка та науковців географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Карпатська школа третій рік поспіль реалізує кластерну модель в освітній діяльності як інструмент освіти для сталого розвитку на місцевому рівні. Вона об'єднує освітні ресурси вищих навчальних закладів, практичний досвід громадських організацій, потенціал Національних природних парків, місцевих закладів культури, музейних працівників, творчих майстерень, органів місцевого самоврядування, приватного туристичного бізнесу та народних ремесл. Це багатовекторна громадська платформа, яка за задумом організаторів покликана згуртувати викладачів і науковців ведучих університетів, представників просвітницької та мистецької сфери, громадських діячів, експертів і активістів, які опікуються формуванням суспільної свідомості та наскрізної екологічної освіти.

Поєднання цих ресурсів генерує синергетичний ефект творчої лабораторії та співпраці зацікавлених сторін [2]. Подібні об'єднання творчих зусиль в освітній кластер мають певні переваги в порівнянні з формалізованими підходами, притаманними класичним університетам. Основним завданням кластеру організатори вважають висвітлення ролі громадянського суспільства, місцевих громад, підприємців та органів влади у розбудові конкретних напрямів діяльності, пошуку й фахової підготовки обдарованої молоді для досягнення Україною Цілей сталого розвитку до 2030 року. Сучасна освіта повинна бути більш всеосяжною і краще пов'язана з сучасними тенденціями розвитку глобалізованого світу [3].

Підбиваючи підсумки, учасники школи позитивно оцінили основні напрями роботи Школи, які були присвячені проблемам зміни клімату, стійкості гірських ландшафтів, інтегрованого управління водними та лісовими ресурсами. Тематичні напрями пленарних сесій та круглих столів охоплювали питання адаптації до кліматичних змін, впровадження процедури оцінки впливу на довкілля, розвитку вітроенерге-

тики з огляду впливів на довкілля, освітні, культурні та естетичні аспекти сталого розвитку. Значна увага приділялась відновленню сталості ландшафтів, забруднених відходами.

Перелік використаних джерел:

1. Brennan, J., King, R., Lebeau, Y. The Role of Universities in the Transformation of Societies. An International Research Project. London, Centre for Higher Education Research and Information, Open University. 2004. p.1- 4.
2. Михайленко В.П., Близнюк М.М. Карпатська школа – освітній ресурс для сталого розвитку/ Фізична географія та геоморфологія, 2017, 1(85), С. 136-145.
3. A Decade of Progress on Education for Sustainable Development Reflections from the UNESCO Chairs Programme G. Michelsen and P. J. Wells (Editors) UNESCO. 2017.
4. Біленчук П.Д., Малій М.І. Глобальні цілі сталого розвитку: соціально-правові та економіко-екологічні інновації міжнародної карпатської школи -2030 / П.Д. Біленчук, М.І. Малій. – К.: Юридичний вісник України. – №11 (1236), 15-21 березня 2019 року. – С.12-13.

УДК 502.17:622.32+662.66/67/769.22

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНІВ – НЕОБХІДНІ УМОВИ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Брик Д. В., Подольський М. Р.

*Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України,
м. Львів, Україна*

Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна» (далі – НД ЦСРУ) [1] надає на період до 2030 року орієнтири для досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку, які були затверджені на Саміті ООН зі сталого розвитку у 2015 році. НД ЦСРУ охоплює 17 адаптованих загальних цілей. Для кожної цілі встановлено завдання та показники (всього 86 завдань національного розвитку та 172 показники/індикатори їхнього виконання), що забезпечує ґрунтовну методичну основу для подальшого розвитку України.

У Першому добровільному національному огляді досягнення Цілей